

عکاس: محمدحسین عباسی / شیراز

که قدبلند و قوی است و با دختر همسایه بازی می‌کند. وقتی همه که دخترش را در آغوش می‌فشارد، دختر همسایه یک دل سیر می‌خندد. زهرا می‌گوید شنیده است که رعنا به دختر همسایه گفته است بابایش باید بابای او هم باشد.

مادر دستی به موهای فر فری دخترش می‌کشد و اضافه می‌کند: شوهرم وقتی فهمید ماجرای ازدواج مجددش را فهمیده‌ام، سرم داد کشید و گفت اوضاع همین است

عکاس: احمد حسینی / تهران

ممکن. ماسکش را با دست کمی پایین می‌دهد. انگار قرار است حرف مهم و محرمانه‌ای از محله بشنویم: «فلک‌خانه‌های اینجا شده مایه دردسر. هر کی به هر کی شده. هیچ کس هم نمی‌پرسه خب چرا؟! بهت حتماً گفتن.» سرش را عقب می‌برد و کمی بلندتر از قبل، جملاتش را کامل می‌کند: «خانواده‌ها هم هیچ‌کدام نمایان این فلک‌خانه‌های بساز بفروشی رو اجاره کنن. نمی‌گم همه بدن. اما خب اسمش یه جوراییه. همینش بده.» حرف‌های زهرا خانم با واکنش همسایه‌ای که

به راضیه می‌گفت پول نمی‌ریزم. به مادرش بگو هر غلطی می‌خواهد، بکند. خسته شدم. شکایت کردم. تعهد داد نفقه بدهد که نداد. حالا هم بسا پارانه یهز بستنی و کمک‌های خواروبار، روزگار می‌گذرانیم.

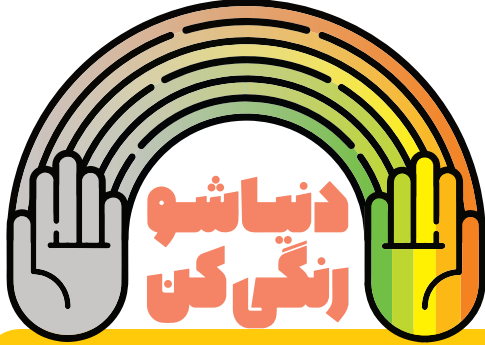
چرا طلاق نگرفتی؟ سوالمان را با چندجمله، جواب می‌دهد: «بچه‌ها دوستش دارند. رضا به او وابسته است. با اصرار و گریه بچه‌ها، چندماه یک‌بار می‌آید، در حد نیم‌ساعت می‌ماند و می‌رود. خانواده‌اش می‌گفتند طلاق بگیر، برمی‌گردد. هر چه باشد، ما با هم فامیل هستیم. من هم به برگشتنش امیدوار بودم. ولی دیگر آمیدی ندارم. فکر نکنم برگشتی در کار باشد.»

نگاه منفی برخی به بانوان مطلقه و نگرانی از حرف و حدیث مردم، دلیل دیگری است که زهرا برای جدا نشدن از همسرش بیان می‌کند.

● خیلی دور، خیلی نزدیک

«مامان! در دارم. پام خوابیده. آخ مامان...» رضا گریه می‌کند. زیرپوش زکایی به تن لاغرش، زار می‌زند. هفته پیش از بیمارستان مرخص شده است. از انگشتان پا تا بالای ران او گچ گرفته‌اند. زن همسایه روزانه برای پانسمان بخیه‌ها می‌آید، و گرنه معلوم نبود آمدن رستار، چقدر خرج روی دست زهرا می‌گذاشت.

راضیه انگشت‌های پای برادرش را ماساژ می‌دهد و با گذاشتن موسیقی، او را آرام می‌کند. ریحانه هم چهارده‌دست‌وپا خود را به تخت برادر می‌رساند. ترانه، عاشقانه است. آن دو در سکوت و با چشم‌های بسته، دنیای بی‌غمسه‌ای را تصور می‌کنند که خواننده ترسیم می‌کند؛ دنیایی که آدم‌ها

پویشی برای حمایت و دستگیری از محرومان شهر

روزنامه شهر آرا با حمایت و همراهی مؤسسات و نهادهای خیریه با هدف دستگیری از افراد کم‌بضاعت شهر و در قالب پویشی با عنوان «دنیا شو رنگی کن»، اقدام به تهیه سلسله گزارش‌هایی درباره خانواده‌های بی‌بضاعت و کم‌بضاعت می‌کند تا با کمک خیران شهر، امکان سامان‌دهی وضعیت این خانواده‌ها فراهم شود. در این راه، دستان خیران گرمی را به گرمی می‌فشاریم و آماده همراهی با آن‌ها هستیم.

خانواده‌ای با دو فرزند نابینا و دچار مشکلات حرکتی، از آرزوهای برآورده‌نشده زیادی دارند. شما برای کمک به آن‌ها چه می‌کنید؟ نظرها و کمک‌های خود را با شماره تلفن ۵-۵۱۳۳۲۲۸۸۸۸۱ داخلی ۵۰۵ درمیان بگذارید یا جمله «دنیا شو رنگی کن» را به سامانه ۳۰۰۰ پیامک کنید.

با هم مهربان هستند، نه مثل بابا که آن‌ها را ترک کرد.

زهرا می‌گوید که مشکلات مالی و رها کردن فیزیوتراپی در مرکزی خصوصی، رشته‌های چندساله‌اش را پنبه کرد و وضعیت پاهای رضا را به جایی رساند که چاره‌ای جز عمل جراحی نبود. مددکار بیمارستان و همراهی بهزبستی، هزینه‌های جراحی را کاهش چشمگیر داد اما دغدغه مادر برای ادامه روند درمان فرزندش، درست مانند نفس کشیدن در هر لحظه تکرار می‌شود: «حدود یک ماه دیگر گچ پای رضا را باید باز کنیم. می‌دانم اگر هر روز او را به فیزیوتراپی نبرم، این جراحی با تمام زحمت‌هایش بی‌فایده می‌شود. هر روز ۵۰ هزار تومان خرج دارم. نمی‌توانم با اتوبوس او را ببرم. روزی حدود ۴۰ هزار تومان هم کرایه رفت‌ووبر گشت با تاکسی است.»

مادر از تمام دنیا و خوشی‌هایش، سلامتی را

● پلان پنجم؛ کوچک برای خانواده‌ها

بنگاه‌های املاکی تا وسط کوچه کشیده شده است. پسر جوانی داخل یکی از املاکی‌ها نشسته است. حرف زدن از خانه‌هایی که جوان‌ها به تنهایی اجاره می‌کنند، برایش عجیب‌وغریب نیست: «مدل خونه‌های اینجا جور به که مجرد پسند. خب، خونه‌های ۴۰ یا ۴۵متری اینجا رو کدوم خانواده اجاره می‌کنه؟ نه اتاق خوابی، نه آشپزخونه درست‌وحسابی. خیابون رو نگاه کردی؟ نصفه...» جمله را قطع می‌کند و با جدیتی بیشتر از قبل ادامه می‌دهد: «نصف چیه؟ ۷۰ یا ۸۰ درصد خونه‌های اینجا پارکینگ نداره. شما خودت با این شرایط حاضری بیای اینجا خونه اجاره کنی؟ خود صاحب‌خونه‌ها می‌دونن که این خونه‌ها رو جز مجردها کسی اجاره نمی‌کنه. ما فقط معرفی می‌کنیم. اینکه قراره چی بشه، به ما ربطی نداره. بعدش قراره مگه چه مشکلی داره؟ چرا همه رو با یک چوب می‌زنن؟ بیشتر آدم‌هایی که اینجا خونه اجاره می‌کن، کار گر هستن که برای کار به مشهد آمده‌اند. طرف از در گز، قوچان و... آمده برای کار، باید بمیره که با خانواده نیست؟ تا یه پولی جمع نکنه و کار نکنه، چطور می‌تونه سروسامون بگیره؟»

● پلان ششم؛ گلایه از کم‌کاری

ساعت نزدیک ۱۲ ظهر است و خیابان، شلوغ تر از قبل شده است. پیاده‌روهای خیابان پر شده است از آدم‌های ماسک‌زده و نزده. بیشتر

پیاده‌روها را کنده‌اند و بسا فاصله چندمتری، موزائیک‌های جدید را روی هم چیده‌اند. چند کارگر شهرداری هم در حال کار کردن و گذاشتن موزائیک‌های جدید هستند. مغازه‌داران محله از وضعیت پیاده‌روهای خیابان، شاکای هستند. می‌گویند ماموران شهرداری یک ماه قبل، تمام موزائیک‌های شکسته پیاده‌رو را جمع کردند و بعد یک ماه خاک خوردن اهالی، بالاخره چندروز قبل برگشتند تا موزائیک‌کاری این محدوده را تمام کنند. خلاقی ساختمان‌ها و گذاشتن بلوکه سیمانی بزرگ وسط پیاده‌روهای کم‌عرض، دیگر گلایه ساکنان محله است؛ اینکه شهرداری به جای گذاشتن این بلوکه‌های بزرگ سیمانی، می‌تواند با یک تابلو، ساختمان را به‌خاطر خلاقی‌اش مهروم کند.

● پلان هفتم؛ خیابانی با نوشته‌های «پارک؛ مساوی پنچری»

روی درودپوارهای محله پر است از جملاتی که یا چیزی را امر می‌کنند یا نهی؛ نوشته‌هایی که اغلب با اسپری روی درودپوارهای خیابان نشسته‌اند و به خواننده تذکر می‌دهند: «پارک ممنوع، حتی شما»، «لطفاً اینجا آشغال نریزید»، «پارک، مساوی پنچری» و... و وجود همه این پیغام‌ها جلوی در همه خانه‌ها ماشینی پارک است و سر بعضی کوچه‌ها هم کیسه‌های آشغال خودنمایی می‌کند تا نشان دهد کسی در اینجا گوشش به‌دکار قانون‌های شهرنشینی نیست،

الزامات اجتماعی مسکن ۲۵متری

چون ممکن نیست. لوازم منزل در بهترین حالت یک یخچال و یک ماشین لباس شویی و گاز کوچک است و یک تلویزیون و یک مبل دوفره تختخواب‌شو و احتمالاً یک قالیچه شش‌متری! اگر جاشد، یک میز و صندلی تاشو و کوچک. این زندگی الزامات فرهنگی خاص خود را دارد. با این وضعیت نمی‌توانید هم بیاورند تا رشد دوباره جمعیت را شاهد باشید. نمی‌توان روابط خانوادگی گذشته را داشت. نمی‌توانید بخواهید که زنان کار نکنند و در خانه بمانند. کدام زن می‌تواند ۷ روز هفته را در یک واحد ۲۵متری به سربرد؟! این بیشتر شبیه یک سلول متوسط زندان است. واقعیت این است که خواه‌ناخواه در این مسیر حرکت می‌کنیم. خرید که سهل است، اجاره واحد مسکونی هشتادمتری برای جوانان یک آرزو شده است. مشکل اینجاست که باید الزامات فرهنگی چنین معماری و شهرسازی واحدهای مسکونی را بپذیریم و در بیرون آپارتمان ۲۵متری بهترین شرایط را برای زندگی کردن جوانان فراهم کرد، نه آنکه هم در داخل سلول ۲۵متری زندگی کنند و هم در بیرون خانه و عرصه عمومی وضعیت مناسبی برای گذران زندگی نداشته باشند.

ادامه سرفصله از صفحه یک

مشهد به کلی عوض شده

خراسان و سیستان از قرار اخبار متواتره کتبی که از حوزه ایالت جلیله رسیده است، جناب آصف‌الدوله امیرنویان، فرمان‌فرمای مملکت خراسان و سیستان، از اوایل ورود به مرکز تانکون به اقتضای خیالات عالیه و کمال کفایت و درایت و کار آگاهی خودشان، اقدامات مجدانه و اعمال حسنه در آبادی ولایت و آسایش و عمارت شهر مشهد مقدس نموده‌اند؛ از جمله تمام خیابان‌ها و شوارع حتی پس‌کوچه‌های شهر را دستورالعمل داده طرح جدید شوسه و سنگ‌فرش در کمال استحکام و امتیاز نموده‌اند، چنان که معابری که سابقاً در تابستان از گرد‌وخاک و زبیل و کثافات و در زمستان از گل و لجن، عبور از آن دشوار بود، اکنون همه‌کس در تمام فصل میل می‌کند که در معابر و خیابان‌ها تفرج و گردش نمایند، مطلق نظام، سرتیپ فوج مخصوص که حالا بیگلربیگی شهر است، به دستورالعمل ایالت کبری در تنظیمات معابر، شب و روز مراقبت و اهتمام تمام دارد. دیگر اینکه تمام خیابان‌ها و کوچه‌های شهر را چراغ نصب کرده‌اند که شب هر کس از هر معبری حتی هر پس‌کوچه عبور کند، مثل روز روشن است. میدان توپخانه و مشق جلوی ارگ را که جای کشف خرابی بود، مرمت کرده، جدول ساخته و طرح خیابان‌ها انداخته‌اند که غرس اشجار کنند تا از این پس تماشاگاه و تفرجگاه اهالی بلد و مردم داخله و خارجه باشد. خندق‌های دور ارگ دولتی و خاکریز آن‌ها که مزبله تمام قشون متوقف ارض‌اقدس و عمله و اجزای ایالات و کثیف‌ترین نقاط بود، الان روزی زیاد از ۲۰۰ نفر عمله و ناه‌کش مشغولند خاک خاکریز را به خندق می‌ریزند و صلب و هموار کنند. بالجمله شهر مشهد مقدس گویی به کلی عوض شده، هیچ شباهتی به وضع حالت سابق ندارد. شهری است دارای میدان‌های وسیع باصفا و خیابان‌های طویل‌و‌عرض و معابر نظیف.

جناب آصف‌الدوله همه‌روزه بدون تعطیل از صبح تا پاسی از شب گذشته شصتا در دیوان ایالت نشسته، به جزئی و کلی مهام مملکت و حوائج و مطالب رعیت رسیدگی می‌نمایند و بعضی بدعت‌های مذمومه که سابقاً معمول بوده، به کلی منسوخ نموده‌اند و در اجرای قوانین جدید و تقویت کار مباشر گمرک و پیشرفت عمل اداره صندوق مالی و رساندن اقساط مالیات به صندوق، غایت، مراقبت و اهتمام را به‌جا آورده‌اند که هیچ عملی از ترتیبات مقرر، سر مویی تجاوز نکرده است. از قرار خبر گلگرافی میرزاسید کاظمی، ناظر کل آستانه مقدسه رضویه، که سید محترم بود، چند روز قبل مرحوم شده، یک روز تمام کابین را به جهت فوت او بستند.

نیشابور: ناخوشی عام در نیشابور و محال آنجا اگر چه تخفیف کلی یافته ولی هنوز به کلی رفع نشده. هفته قبل از قرار که خبر داده‌اند، معدودی مبتلا گردیده‌اند.

روزنامه ایران سلطانی، شماره ۲۲- ۲۹ ذیقعد ۱۳۲۲

منبع: اخبار خراسان در مطبوعات دوره قاجار - سید مهدی سیدقطبی

روزنامه

مردم خوب حال خوب

ما ممکن است عبوری یا جایی، حرکت خوبی را از شخصی ناشناس ببینیم و به دلمان بنشیند اما فرصت تشکر نداشته باشیم. ستون «مردم خوب، حال خوب»، برای تشکر از همین ناشناس‌های خوب است.

۰۳۰...۰۹۱۰۰ ممنون بابت این ستون جدید. می‌خواستم اینجا از خانمی تشکر کنم که هر روز عصر در کوچه آبکوه ۲۲ برای گنجشک‌ها و پرندگان دانه می‌پاشد.

شهروداد آفرین به مادر عروس خانمی که به‌همراه خواستگار دخترش به مغازه ما آمدند برای خرید حلقه و او دخترش را مجاب کرد که با یک حلقه ساده هم می‌توان ازدواج کرد و خوشبخت بود.

شهروداد می‌خواهم از افسر راهنمایی‌وراندگی که گره ترافیکی اول پنجتن را باز کرد، تشکر کنم. او حوصله به خرج داد، و گرنه یک ساعت آنجا گیر می‌افتادیم.

شهرداری منطقه ۱۱

پیرو درخواست شهروند محترمی مبنی بر آسفالت و پیاده‌روسازی بولوار سیدرضی، حدفصل چهارراه معلم تا میدان امام‌علی (ع)، مورخ دوم تیر ۹۹، به استحضار می‌رساند که تمامی پیاده‌روهای معابر اصلی سطح منطقه، حتی بولوار سیدرضی در برنامه طرح بهسازی قرار دارند و هر سال با توجه به میزان اعتبار تخصیص داده‌شده و اولویت معابر نسبت به بهسازی آن‌ها اقدام می‌شود. لازم به ذکر است در سال جاری فقط جهت قسمتی از پیاده‌روهای بولوار دانشجو و وکیل‌آباد، تامین اعتبار شده است. روکش آسفالت بولوار سیدرضی (وکیل‌آباد تا تقاطع معلم) در برنامه سال جاری قرار دارد و آسفالت تقاطع معلم تا امام‌علی (ع) نیز به‌دلیل حفاری، در برنامه سال آینده است که پس از اتمام عملیات حفاری و تامین اعتبار، نسبت به روکش آن، اقدام خواهد شد.

حسین اربابی، مدیرعامل کانون جهانگردی و اتومبیل‌رانی کشور:

از ۲۰۵۰ کشور دنیا تنها ۳۰۰ کشور گواهی‌نامه ایران پذیرفته نمی‌شود اما این گواهی‌نامه در ۱۷۵ کشور دنیا دارای اعتبار است. البته برخی کشورها مانند چین گواهی‌نامه هیچ کشوری را برای تردد در کشورشان نمی‌پذیرند.

منشور حقوق و مسئولیت‌های شهرنشینی شهر مشهد (۱۱)

فصل چهارم: حق بر امکانات و خدمات

۴-۴- بهداشت و سلامت

۳۹- مدیریت شهری موظف است با استفاده از کلیه امکانات و ظرفیت‌ها، زمینه سلامت و بهداشت روانی، جسمانی، اجتماعی و معنوی شهرنشینان را فراهم آورد.

۴۰- دستور سسی عادلانه و متوازن به مراکز بهداشتی، درمانی، بیمارستانی و آزمایشگاهی مجهز و ارزان حق همه شهرنشینان است و مدیریت شهری موظف به تأمین آن با بالاترین سطح کیفیت است.

برای مطالعه منشور کامل حقوق و مسئولیت‌های شهروندی شهر مشهد، کلیک رویه‌رو اسکن کنید

به روایت منشور